

ÓHEGY-HÍREK

ÓBUDA HEGYVIDÉKIEK EGYESÜLETÉNEK LAPJA • XI. ÉVFOLYAM 10. SZÁM • 2006. DECEMBER

Az ÓHEGY Egyesület Vezetősége sok szeretettel meghív minden kedves hegylakót, különös tekintettel a nagycsaládosokat és nyugdíjasokat, a

KARÁCSONYI ÜNNEPSÉGRE

december 5-én 17 órakor

a Táborhegyi Népházba!

Műsort adnak:
az Erdőalja úti, általános Iskola
III. osztályos tanulói,

„KARÁCSONYI BETLEHEMES”

címmel, Farkasvölgyi Judit és Komjáthyiné
Ignác Klára vezetésével.

Az ünnepségen

Zsigmond Ágnes

építész

karácsonyi angyalkái

láthatók,
amelyeket évek során készített
a családi karácsonyfára.

„Tájak, hegyek”

címmel

Szilágyi Lenke

fotóművész kiállítása nyílik

december 15-én, pénteken 18.30-kor
a Táborhegyi Népházban.

A kiállítást megnyitja

Várkonyi László,

a Mount Everest hegymászója

Mikulás a Virágos-nyeregben

Ismét meglátogatta hegyi Mikulásunk a Virágos-nyeregben látására összesereglett apróságokat és a kísérő felnőtteket. Mint minden évben, most is szép számmal várakoztunk a december eleji korai szürkületben, és a forralt bor, a tea és az ünnepvárás melege fűtötte testünket-lelkünket. A Mikulás és krampuszsegédei hamar kiosztották az ajándékokat. A

gyermekre várt a lovaglás, szamaragolás, csokimogyorómajszolás, a felnőttek egy részére pedig a forral bor és jóízű beszélgetés után a Boróka büfé kínálata. A lefelé úton már kellemes hangulatban baktattunk, zseblámpa nélkül is eligazodva a jól ismert ösvényen.

CsV

Keresztszentelés a Jablonka parkban

Az időjárás, – amely ezen az őszön kegyes és kedves volt hozzánk –, most gonosz tréfát űzött velünk. Ennek ellenére november 5-én mintegy kétszázan gyűltünk össze a frissen elkészült Jablonka-park átadására, benne a megújított kereszt felszentelésére.

Két év kemény munkájába, sok ember fáradtságába került, mire a rendezetlen, szemetes telekből környékünknek díszére váló park született.

Az 1776-ban ezen a telken felállított, dúsan fara-

gott, barokk stílusú Ekker-kereszt helyébe egyszerűbb formájú, de ugyanazt a gondolatot hordozó és felmutató kereszt került az újonnan kialakított – immár Jablonka-parkba.

Most tél következik, zord időknél nézünk elébe. Mégis reméljük, hogy tavaszra a gyepek megerősödnek a parkban, és a hit is bennünk, hogy sokáig láthatjuk és élvezhetjük közös munkánk eredményét.

Kádár József

Vasárnapi ebéd

Az volt kiírva, hogy „fokhagymás aprópecsenye tejszínes burgonyával”. Amikor időben, délben megérkeztem a helyszínre a Népházba, látom és hallom ám, hogy néhány, önmagát bridzsezőnek álcázó játékos korgó gyomorral ténferog fel s alá, mind hajtogatva: „elvitték az ebédet”. Aztán a Tündér Veronika elmondta, hogy a ténfergőknek igazuk van, mert valóban el kellett vinni az ebédet melegíteni, ugyanis a népházi tűzhelyen a hevítést nem lehetett megejteni. De már vissza is hoztuk, mindjárt fogyasztható is lesz, csak még némi fűszerrel meg kell bolondítsuk.

Mire Veronika befejezte a mondókáját, már hallani is lehetett tányérok és evőeszközök csörgését, ugyanis időközben szorgos kezek már megterítették a nagyteremben.

Nosza, meglődült a Ház éhes népe, s kezdetét vette a porciózás, amit a mesterszakács, Kvárik Kati vezéreltetve a mindig munkára fogható Billein Zsuzsi és természetesen a Tündér Veronika bonyolított. A vacsoracédulákat egy számomra ismeretlen és meglehetősen fiatal, ám mindezek ellenére nagyon csinos hölgy gyűjtötte össze.

Mondanom sem kell talán, hogy mindnyájunk

megelégedésére fantasztikus ebédet kerekítettek élénk a lányok. Megérte kivárni a pár perces késést. A magam részéről, sajnos anyagi okok miatt nem tudtam kétszer enni a főételből, mint egyébként szoktam, viszont az ebéd végeztével – a lányok jóvoltából – majdnem egy tepsinyi maradék tejszínes burgonyát belapátolhattam.

Az ebéd és a büfizés után ki-ki a dolgára ment: az álcázott bridzsezők levegőt a kártyákkal valódi bridzset játszani; a Ház törzsgárdája pedig, törzsvendégekhez illően, nekiállt mulatni és mulatott, amíg volt miből.

Aztán egyszerre mindennek vége lett, mert a mi gondos gondoskodónk, a Szépséges Évácska kissé elfáradt, de ezt nem hittük el neki, és maradtunk volna még, ha nem lettünk volna ötször fáradtabbak, mint ő.

Végül lassan elballagtunk és nem maradt egyéb számunkra, mint egy igen-igen finom aprópecsenye íze a szánkban, meg egy ismét pompás „vasárnapi ebéd” emléke a szívünkben, Kvárik Kati jóvoltából. Köszönjük neki, és az isten éltesse a névnapján is.

Szász Kálmán

Lassítani kellene...

Nemrég költöttünk a testvérhegyi Jablonka útra – családostul. Egy idő után – autóval jártunkban-keltünkben – felfigyeltünk arra, hogy még ezen a frekvencián milyen rosszak az utak. Különösen a keresztező, vízfolyásos útszakaszoknál.

Sajnos mindig sietni kell valahová, megszoktam, hogy ügyes kis Hondámmal 50-60-as tempóban „repsztek”, ha lehet. Csak hogy időnként nagyon nem lehet (ám)!

Parkoló autók az út szélén, gödrök, buckák, árkok, foltogatások – van választék bőven! „Csúcs-időben” jóval lassabba fogom (vissza) a tempót, hiszen sok mindent kell kerülni és persze nem

minden autóstársam udvarias. Alig ad helyet, ha szembe jön.

Egy szép napsütéses – mosolygós őszi napon elhatároztam, lassan hajtok, és gyönyörködöm a színpompás őszi fáknban, a sárga avar elmúlásában és vidám színeiben. Átadtam magam ennek a simogató hangulatnak.

Azóta többször felidéztem ezeket a percekket, és kívánom azoknak is, akik gondoktól és programoktól gyötörtten száguldoznak ide-oda.

Sokan talán nem értékelik ezt a gyönyörű helyet, melyet annyi „hegyi ember” alakított ilyené. Lassítani kellene az iramot, és az életünket is egy kicsit, talán...

VnÉLK

Sáringér Kálmán, körzetünk önkormányzati képviselője fogadóórát tart minden hónap első keddjén, 17–18 óráig a Táborhegyi Népházban (Bp. III., Toronya utca 33.).

Kedves Színház- és Zenebarátok!

„Színház az egész világ”... és muzsika!

Megint itt a karácsony, az új esztendő. Megpróbáltunk néhány szép, ihletett estének ígérkező programot ajánlani. Tegye még emlékezetesebbé az ünnepeket.

Magyar Állami Operaház: Csajkovszkij: A diótörő. Balettelőadás gyermekeknek és felnőtteknek! Mindenkinek látnia kell, ha már volt szerencséje benne, úgy vigyen el másokat. (Siessenek a foglalással, mindig nehéz jegyet kapni).

Előadások: 06. szerda, 07. csütörtök, 09. szombat, 10. vasárnap, 12. kedd, 13. szerda, 14. csütörtök, 23. szombat, 25. hétfő, 26. kedd, 27. szerda, 28. csütörtök, 29. péntek, 30. szombat.

Vígyszínház: Hívd a Nagymamát – Halász Judit műsora. Hát persze, hogy ezt is a gyerekeknek! Előadások: 03. vasárnap, 10. vasárnap, 17. vasárnap

IBS Színpad: Örkény István: Macskajáték 10. vasárnap.

Thália Színház: Ott is Diótörő. Előadások: 13. szerda, 14. csütörtök, 15. péntek, 16. szombat, 17. vasárnap, 19. kedd, 20. szerda, 21. csütörtök, 22. péntek.

Madách Stúdió: Shakespeare: Hamlet, dán királyfi. Előadások: 01. péntek, 02. szombat.

Jegyrendelés, mint mindig Cultur-Comfort Központi Jegyiroda. 1061 Budapest, Paulay Ede utca 31. tel: 332-0000, fax: 322-2324, e-mail: cultur_comfort@freestart.hu. Pászti Ildikó várja jelentkezésüket.

Jelszó: Ó-HEGY

Jó szórakozást, zenei élményt és Békés és Boldog Ünnepeket kívánunk!

Szolnoki Tibor és Zsádon Andrea

APRÓHIRDETÉSEK

Tanuld a legjobbat a legjobb helyen! Társastánc tanfolyam indul 2006 novemberétől, szerdánként, a 13 és 20 év közötti fiataloknak! Ismerd meg a standard és latin táncok világát egy pörgős társaságban! Gyere és hozd el barátaidat is! Jelentkezni lehet Pollák Annánál a 30-467-8276 vagy a 70-773-9849-es számokon, vagy az anna.pollak@freemail.hu-n. Siess, nehogy lemaradj!

HEGYI JÓGA 2007. JANUÁR 8-TÓL Hatha jóga alaptanfolyam indul a Toronya utcai Népházban. Mindenkit, aki lazításra, elmélyült mozgásra és feltöltődésre vágyik, szeretettel várunk. Jelentkezési határidő: 2006. december 31. Bajnóczy Andrea 06-30-900-4188

ÚJ hallókészülék szalon Óbudán!

- Csúcsminőségű svájci Bernafon hallókészülékek forgalmazása
- Hallókészülék kiegészítők, tartozékok, elemek
- Tisztító és ápoló eszközök, telefoncsörgést, ajtócsengőt jelző eszközök
- Svájci lézertérapiás eszköz a fülzúgás megszüntetésére

Nyitvatartás:

Hétfő - Csütörtök:
8:30 - 16:30

Péntek:
8:30 - 14:30

Simon Zsuzsa
Üzletvezető
Audiológus

Yarus Yarus Trade Kft.
1035 Budapest, Vörösvári út 35.
Tel/fax: 1/242-2958

INGATLANBANK
PETRO / ARTEL PARTNER

Óbuda Hegyvidék Ingatlan Iroda
Boldog Karácsonyt!

Pálkás Gergő
irodavezető
06-70-456-1030

Sági Magdolna
ingatlanbróker
06-70-456-0030

1037 Bp., Farkastorki út 1.
Nyitva tartás: 10-18 óráig
E-mail: obudahegyvidek@ingatlanbank.hu

FORDULJON HOZZÁNK BIZALOMMAL!
www.ingatlanbank.hu

Pár szó a Jablonka park építéséről

Jeles hegyi szomszédom Kádár Péter – a Szélmalom Hagyományörző Alapítvány alapítója – 2004 nyarán azzal kereste fel Egyesületünket, hogy legyünk segítségére az Ekker Lőrinc által 230 évvel ezelőtt emelt, háború után eltűnt kőkereszt visszaállításában. Kijöttünk a helyszínre, embermagasságú, gazos sittalerkót találtunk, buckákkal és árkokkal. Jól tudtam, hogy ez a telep egy közpark helye, hiszen a szabályozási tervét 2001-ben – mint településtervező – éppen én készítettem. Jól látható volt, hogy kellő környezet nélkül a kereszt hiába valósul meg, nem érvényesül jelentéstartalma. Ismertem jól az utak, a közművek problémáit, tudtam, mi kell ahhoz, hogy itt egy park megszületessen, de mindez csupán lelkesedésből lehetetlennek tűnt.

Az Egyesületének vezetősége azonban nem osztotta aggodalmam, és teljes súllyal az ügy mellé állt. Így 2004-ben felvállalta ezt a még soha ki nem épített, 1300 m²-es közpark, a hegyoldal első parkjának megvalósítását. Bár még magunk sem tudtuk hogyan, miből, kivel, de a terv mindannyiunknak fontossá vált.

A munkálatokat a hatalmas bozót kiirtásával kezdtük, majd a park kertészeti kialakítására Buella Mónika tervet készített, amelyre megkaptuk előbb a lakosság, később az Önkormányzat, mint tulajdonos hozzájárulását. Aztán jött a szervezés, és a segítőtársak keresése.

Az Önkormányzat másfél millió forint anyagi támogatása lehetővé tette a sétány kiépítését, a terep rendezését, a lakók félmillió forint összegű gyűjtése pedig a park befejezését. Közben számtalan segítő és támogató (lásd hátoldal) munkája eredményeként a parkba befektetett összérték – a Jablonka út

jávitásával együtt – ma több, mint 10 mFt. Jó érzés volt látni, ahogy a sittalerkó közparkká válik, de még felemelőbb érzés volt találkozni a sok jószívű, érző lelkű lakóval, önkormányzati dolgozóval és cégvezetővel, akik hajlandók voltak komoly áldozatokat hozni közös célokért, múltunk szerény emlékének megőrzéséért, egy szebb környezetért. De jó érzés volt megélni civil szervezetünk és az Önkormányzat együttműködésének gördülékenységét is.

Tisztelt megjelentek!

Ez a park tehát nem egyszerűen egy forintban summázható, műszaki kertészeti objektum, hanem egy közösség, – az egyesületnél lényegesen nagyobb közösség – akaratának megnyilvánulása. Az a megnyilvánulás, amely egy „hely”-et jelölt ki a Testvér-hegy oldalán. Azt a „hely”-et, ahol őseink a maguk „jel”-ét, a keresztet reánk hagyták. Meggyőződésünk, hogy a „közösség eme akarata” megszenteli örökségünket, és biztosítja elődeink gesztusának folyamatosságát.

Kérem, amit most itt látnak, így fogadják.

Felcsuti László

Óhegy Egyesület elnöke

(Elhangzott 2006. október 5-én - kivonat)

Tisztelt ünneplő gyülekezet!

Megtiszteltetés számomra, hogy Önökkel együtt jelen lehetek ennek a keresztnek az újraállításán. A kereszt a keresztény egyház kétezres éves jelképe, a változó társadalmi berendezkedések között egy állandó viszonyítási pont. A római birodalom gyilkos eszköze az évszázadok során az igazságba és az örök életbe vetett hit szimbólumává magasztosult.

Luther Márton szavai szerint egyedül a hit üdvözít. Erre emlékeztet bennünket a most felállítandó jelkép.

Sokan közülünk még emlékeznek arra, hogy voltak idők, amikor a klerikális reakció aknamunkájaként értékelték a keresztény hit terjesztését, a templomépítési vagy épp keresztállítási szándékát. Új vallást alapítottak. Az ateista szocializmus nevében véres kegyetlenséggel számoltak le Apur Vilmos püspökkel a vörös hadsereg katonái. Mindszenty József esztergomi érseket pedig egy kommunista kirakatper vádlottjává alacsonyították és életfogytig tartó fegyházbüntetésre ítélték. Az 1956-os szabadságharc egy pillanatra újra elhozta szabadságát, és ő november 3-i rádióbeszédében ismét hitet tett a nemzeti függetlenség mellett. A forradalom leverését követően az ateizmus pártkatonái újfent száműzetésbe kényszerítették. A hazugságon nyugvó kormányhatalom véres megtorlásait jeltelen sírok százai jelezték. A szocialista rend nem tűrte, hogy a szabadságért életüket áldozó honfitársainkra a sírhant fölött magasodó kereszt emlékeztessen.

Mára a nyílt vallásellenességet a közöny váltotta fel. Önmagunkat is gyakran becsapva legyintünk, erre vagy arra nincs időnk, s rohanunk az általunk fontosnak hitt dolgaink után. Pedig az út mentén álló kereszt egy rövid elcsöndesedésre hív. Önvizsgálatra, hogy vajon igenem és nemjem helyesek-e. Miként azt Ady Endre is tette.

Engedjék meg, hogy az ő soraival köszönjem meg az Óbuda-Hegyvidékiek Egyesület nagyszerű kezdeményezését.

Bús Balázs polgármester

Ady Endre: Krisztus-kereszt az erdőn

Havas Krisztus-kereszt az erdőn,
Holdas, nagy, téli éjszakában:
Régi emlék. Csörgős szánkóval
Valamikor én arra jártam
Holdas, nagy, téli éjszakában.

Az apám még vidám legény volt,
Dalolt, hogyha keresztre nézett,
Én meg az apám fia voltam,
Ki unta a faragott képet
S dalolt, hogyha keresztre nézett.

Két nyakas, magyar kálmista,
Miként az lőd, úgy röpiültünk,
Apa, fiú: egy lgen s egy Nem,
Egymás mellett dalolva ültünk
S miként az lőd, úgy röpiültünk.

Hűz éve elmúlt s gondolatban
Ott röpiül a szánom az éjben
S amit akkor elmulasztottam,
Megemelem kalapom mélyen.
Ott röpiül a szánom az éjben.

(elhangzott 2006. október 5-én)

Jelentés az egészségnapról

A már hagyományosnak mondható „Egészségnap”-unkat idén is megtartottuk 2006. november 11-én szeretett „Hegyi-ház”-unkban. Megint csupa kedves ember jött össze, úgy a kiállítók, mint a látogatók részéről.

Iszogattuk a T-Uránia életet és energiát adó vizet, kóstolgattuk a Zepter edényben párolt egészséges zöldségeket, fájó csontjainkat gyógyító fényvel melegengettük.

Mágnesággal kezelték csökkenő energiáinkat, megmérhettük érfalaink milyenségét. (Mielőtt infarktust kapnánk.) Tanácsokat kaptunk a feng-sui jó-tékony hatásáról.

A felkínált vizsgálatok során kideríthettük mennyire vagyunk süketek (hallásvizsgálat), megmérték vérrünk cukor- és koleszterin szintjét, valamint vérnyomásunkat is ellenőrizték. Hegyi férfaink koleszterin szintje kissé magasnak tűnt, de mindenki az előző napi csülökvacsorára hivatkozott.

Szép kínálat volt étrend-kiegészítőkből, gyógy- és nem gyógykozmetikumokból, az egészséges életmódról szóló irodalomból.

Lefotózták auránkat és elemezték csakráinkat. Végül, de nem utolsósorban kóstolgathattunk diabetikus és gluténmentes sütikéket is.

Ha valaki szeretett volna, de nem tudott eljönni idei rendezvényünkre és a felsorolt témákról bővebb információt szeretne kapni, hívja bizalommal Raffinger Évát a 06/20/983-14-92 telefonszámon.

szerkesztő

A közkert – december

Elkészült a park. A Hegyoldal első közparkja. Egy-szerű, de szép megnyitó. Hiába a rossz idő, a szél, az eső, majd kétszázán tisztelték meg a nagy eseményt jelenlétükkel. Mindannyiunkat meghatott a sokaság. Olyan volt, mint egy tőmondat: „Örülünk” Hálával gondolok erre a másfél órára. Nekünk, szervezőknek, minden köszönetnél többet jelentett.

Ott voltak, akik támogattak, akik dolgoztak, akik drukoltak, akik örültek, akik ilyen módon fejezték ki egyetértésüket. Az ünnepségre eljött Bús Balázs polgármester úr, Szegner László alpolgármester úr, Csire János, az előző ciklus alpolgármestere, de eljött Németné Dési Éva képviselőasszony, egyszerűen velünk együtt ünnepelni, valamint Sáringer Kálmán úr, körzetünk képviselője, mint ahogy családjával együtt az első munkanapon, úgy most is.

Az Önkormányzat másfélmillió, és a lakók félmil-lió forintjából tizmillió park valósult meg. Úgy gondolom, lapunk legértékesebb hirdetési felülete is szerény hely ahhoz, hogy támogatóinkat, segítőkinket megnevezzük, magunk módján megtiszteljük.

Az ünnepélyes keretek közti szimbolikus átvétel után, december 1-jén, hivatalos „átadás-átvételi be-járás” alkalmával Marosán Angelika, az Önkormányzat nevében hivatalosan is átvette a parkot, annak dokumentumait.

Van még azért tennivalónk jövőre is. Tavasszal el-végezzük a fű másodvetését, és további cserjéket hely-zünk el. A Fővárosi Vízművektől ígértünk van a vízvételi hely kiépítésére, és Varga Sándor Jablonka úti lakostól kaptunk két parkba illő, design fémpadot, amit szintén már csak tavasszal helyezzünk el.

Felcsuti László

Az ismeretlen (szegénytelen) lakó egy hónapig szennyezte az Erdőalja út és Viharhegyi út sarkát, és költségeibe verte a közterületfenntartót.

Közterület elbirtoklása

Olvasóink azíránt érdeklődnek, hogy a közterület elbirtoklására van-e jogi lehetőség.

Az ügyvéd válasza:

1991-ig hatályos jogszabály kimondta, hogy egy társadalmi tulajdonban levő ingatlanon elbirtoklással nem lehet tulajdonjogot szerezni. Ekkor azonban ezt a jogszabályt módosították, és a magántulajdonokra vonatkozó elbirtoklás lehetőségét kiterjesztették mind az állami, mind az önkormányzati tulajdonban levő ingatlanokra is, hivatkozva a tulajdonosi egyenjogúság elvé-re. Ez a jogszabály kikötötte azonban, hogy ezek-re az ingatlanokra az elbirtoklási időt 1991. júni-us 9-től lehet csak számolni. Miután 2001-ben az addigi 10 éves elbirtoklási időt 15 évre emelték fel, ezért 2006. június 10-étől kezdődően a Ma-

gyar Állam, illetve az önkormányzat tulajdoná-ban levő ingatlanok is elbirtokolhatók, illetve az általános elbirtoklási szabályok rájuk is vonat-koznak. A 2005. júniusi cikkemben foglaltak te-hát a közterületekre is érvényesek. Tudni kell azonban, hogy az elbirtoklásnak igen szigorúak a feltételei. Vannak ugyanis események, amelyek a folyamatosságot megszakíthatják, és létezik az elbirtoklás nyugvása is. Az elbirtoklási igény ér-vényesítése során ezért egy adott esetben, egy adott ügyben igen körültekintően és alaposan kell eljárni.

Dr. Krzyzewsky Miklós
ügyvéd

Várjuk kérdéseiket az info@krzyzewsky.hu e-mail címen, vagy a 30/942-6535 telefonszámon.

Kőkereszt a háború végén

1944. december 24-én a szovjet csapatok elérték az új Szent János kórházat és aknavetőkkel délután már átlóttak a Hármashatár-hegy fölött, az Arany-hegyre. 1944. december 27-én észak felől szállták meg a kör-nyékünket. Eljutottak a Vörösvári út–Bécsi úti sarokig. A Perényi út körül megtorpant a front (Kiscelli kastély) és 1945. február 12-ig a németek tartották a Budai vá-rat. 1945. január elején ágyút állítottak fel több hely-en, így a kőkereszt környezetében is, hogy a kastélyt és a budai várat lőhessék. Ekkor került sor a kereszt ledöntésére, valószínű útban volt.

A ledöntés után hosszú éveken át ott voltak a da-rabjai. Gondolom építkezéshez, elvették olyanok, akik nem is tudták, mi az. Antal Károly – aki a szem-közi sarkon lakott – foglalkozott vele, hogy újból ki-faragja, de az elmaradt.

Bókai Bátor

Mese a csíkos kabátról

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy egészen Kicsike Vállalkozó. (Továbbiakban K. V.)

Csodálatos kalácsot süített szomorú embereknek. Aki egyszer megkóstolta K.V. kalácsát másképp látta a világot. Örömmel végezte az addig nyűgnek érzett munkáját, szeretettel fordult embertársai felé. K.V. egyszer gondolt egy nagyot. Hogy minél több beteg szomorú ember megismerhesse csodakalácsát és egy-szerűbben hozzájusson a boldogságsütihez, megkere-sett egy Nagy Multit (Továbbiakban N. M.), forgalmaz-ná e az általa kitalált terméket. N. M. azt mondta:

– Szerencséd, hogy N. M.-nek szólítottál! Hajlandó vagyok szóba állni veled, de ahhoz, hogy a nagyok kö-zé beléphess, csíkos kabátot kell hordanod. Ez a ka-bát kötelező, ha a nagyok közelébe akarsz férkőzni.

– Mit kell tennem? – kérdezte K.V.

– Menj el az óriás EAN-hoz és vásárolj magadnak csíkos kabátot. Amíg az nincs meg, ne kerülj a sze-mem elé!

Mit volt, mit tenni, szegény K.V. elindult, hogy megkeresse az óriást. Átrágott egy telefonkönyvet, kérdezte barátait, hallottak e az óriás EAN-ról. Sze-rencsére találkozott egy jóságos anyóval, aki meg-súgta K.V.-nek hol találja az óriást. Az útmutatás alap-

ján nemsokára rá is bukkant egy mellékutcában az óriás palotájára.

Illedelmesen becsöngetett a kapuján, bebocsátást kért, és elmondta mi járban van.

– Szerencséd, hogy óriásnak szólítottál. Ha fizetsz öt zsák pénzt, kaphatsz egy kabátot – mordult rá Óri-ás EAN.

K. V. nagy nehezen leperkálta a kért összeget, és boldogan indult volna a csíkos kabátjával N. M.-hez, de az óriás utána szólt.

– Nem úgy van az, hogy veszed a csíkos kabátod és már lófrálhatsz is a nagyok között, ha igazán nagy akarsz lenni be kell lépned a Nagyok Klubjába.

– Én nem szeretnék nagy lenni. Hadd maradjak egészen ki-csi. – kérte K.V.

Ebben maradtak.

Telt, múlt az idő, K. V. boldog volt. N. M. hajlandó volt forgalmazni a csodakalácsot, és K. V. egyre több mosolygó embert látott maga körül.

Egyszer csak, mint derült égből villámcsapás ka-pott egy dörgedelmes levelet Óriás EAN-tól.

– Igaz, hogy megállapodtunk, hogy nem akarsz a Nagyok Klubjának tagja lenni, de én most már EURI-ÁS lettem és úgy döntöttem, ha továbbra is akarod

hordani a megvásárolt csíkos kabátodat, hordási dí-jat kell fizetned.

K. V. igen zokon vette Óriás EAN ultimátumát, és csak hordta elvetemülten tovább az általa egyszer már kifizetett csíkos kabátot.

Aztán a körülmények megváltoztak. N.M. olyan fel-tételeket szabott szegény K.V.-nek a további együttműködésre való tekintettel, hogy ezeket a felté-teleket ő már nem tudta vállalni és békével elváltak útjaik. Nem hordta tovább a csíkos kabátját. El is fe-ledkezett róla. Mígnem megint kapott egy szörnyűsé-ges levelet. Ezt a levelet már a Nagy Globálistól (to-vábbiakban N. G.) kapta. N. G. közli vele, hogy az óri-ás EAN-t bekebelezte a Nagy Globális, és innentől kezdve K. V. az ő alattvalója és a kabáthordási díjat, melyet minden évben kötelező megújítani, (ami ter-mészetesen költségekkel jár) neki kell megfizetnie.

– De hát én nem is hordom már a csíkos kabátot – mond-ta kétségbeesetten.

– Ha már nem hordod a csíkos kabátot, akkor iga-zold magad, különben jogosulatlan kabáthordónak foglak kikiáltani és hátrakötöm a sarkadat az 1999. évi LXXVI. tv. 94.§-a és a Ptk. 84.§-a szerint, amihez ne-kem jogom van. Punktum.

Itt a vége, fuss el véle.

...és szegény K. V. csak futott, futott, futott...

-Raffi-

A Kereszt

A hegyen születtem, itt nőttem fel, és csatangolásaim közepette felfigyeltem egy formás kövek alkotó kőhalomra. Évek teltek el mire kiderítettem, hogy ezen a helyen Ekker Lőrinc óbudai polgár állított keresztet 1776-ban, mintegy 5 évvel az innen nem messze található Szt. Donát kápolna építése előtt. Mára csak ez a két emlék maradt meg a Táborhegyen az egykori szőlőművelésből. Sajnos a kereszt minden maradéka eltűnt, az utolsó, talapzati darabot teherautóval szállította el valaki hat évvel ezelőtt. Próbáltuk felkutatni, majd újrafaragtatni, de ezek az erőfeszítések nem jártak sikerrel.

Két éve a Bécsi úti Filoxéra kápolna előtti keresztet egy teherautó kidöntötte. Az ügyet restellték, és rögtön nekikezdték a pótlásnak és a régi törött keresztet ott maradt az út szélén. A keresztre már kőfaragók is szemet vetettek, az utolsó pillanatban sikerült elkérnünk a Braunhaxler egyesülettől, illetve a Szentháromság Plébániától, és a Reneszánsz Kőfaragó Rt. üromi telephelyére szállítottuk.

Mintegy 18 helyi kötődésű cég és magánszemély, az Önkormányzat és a Szélmalom Hagyományörző Alapítvány anyagi támogatásának köszönhetően a keresztet restaurálták, egy új alaptömb készült, és ezt még 2004-ben ideiglenes jelleggel itt, a területen elhelyeztük, mint a közpark első elemét.

Az alapzatra rávéssett szövegben a barokk korra jellemző módon, kronosztikon is mutatja az újja állítás évét: Egyes betűket kiemelve, megnagyobbítva, római számként összeolvasva, az M + M + V + I, a 2006-os évet adja ki. A biztonság okáért ezt arab számokkal is jelöltük.

Az Alapítvány nevében köszönök minden anyagi és fizikai támogatást, reméljük, a következő 240 évben rendben lesz a kereszt ügye.

Kádár Péter

(Elhangzott 2006. október 5-én)

Télanzó bál

A „Télanzó” fogalma megmozgatta hegyi hölgyeink fantáziáját, ez kinek mikulásljelmez, kinek a sarki fényt, kinek pajkos krampuszkosztümöt jelentett. Ahogy a „sütis belépő” is remek ötlet volt, a nemes versengés szellemében született, finomabbnál-finomabb sütemények a büfé választékát gazdagították.

St. Martin – aki, büszkén valljuk, már visszajáró kedvencünk – ismét elvárásolt minket gyönyörű zenéjével, kellemes, közvetlen lényével.

A Csúcshegyi bohémek és az Egyesület hastánc csoportjának bemutatói színesítették esténket. A Turmix együttes a jól ismert színvonalon húzta a talpálalót éjjel egyig, köszönet érte.

Szimbólumok

- A kereszt a kereszténységénél sokkal régebbi szimbólum. Az óegyiptomi hieroglifák között a körbe rajzolt kereszt a település jele. A kör a védett biztonságot, a két egymást metsző vonal az ottlakók életének központját jelöli.

A magyar rovásírásban ugyanez a jel a Földet, és azon, életünk helyét is jelenti.

- Minden nép kultúrájában van hagyománya a fontos, szent helyek rituális kiválasztásának, megjelölésének.

A közösség saját világának közepét, az önazonosítás, az identitás lehetőségét kínáló fontos, szent helyeit sokszor kereszttel jelölte meg. Ahogy a szülők a gyermekük homlokára a kis keresztet rajzolják.

- A kereszt profán jelentését Krisztus keresztáldozata újabb jelentésrétegekkel gazdagította. „Senki sem szeret jobban, mint aki életét adja barátaiért” – olvashatjuk János Evangéliumában. A kereszt a megváltás, a másokért hozott önzetlen áldozat jele is lett. Azt üzeni, hogy a közösségek számára fontos dolgok csak szeretetteljes áldozatokkal hozhatók létre.

- A közösségek helyei is a fontos dolgok közé tartoznak, ám ezek nem egyszerűen maguktól, öröktől fogva léteznek, hanem létre kell hozni ezeket.

A hely maga, a megjelölésére fordított áldozatok értékeit hordozza.

Ónodi Gábor

(Elhangzott 2006. október 5-én)

Parkátadás és keresztzszenelés

Aki aznap elkocogott a 37-es busszal a Jablonka út 35 előtt, furcsa készülődésnek lehetett szemtanúja, ha kinézett a busz ablakán. A szemerkélő esővel mit sem törődve, szorgos kezek hangosítást szereltek, Pb melegítőbe próbáltak lelket lehelni és különféle dobozokból sokféle finomságot, süteményeket varázsoltak elő.

Namármost, ha valaki ezután véletlenül elfelejtett volna leszállni a 37-esről a végállomáson, és egy kényszer pótkört megkezdve, lefelé menetben ismét kitekintett az ablakon, a jobb oldalon, azt láthatta, hogy a lankás, parkká szépült domboldalt, a sátor fölé, elszánt, az esernyőjükbé kétségbeesetten kapaszkodó embercsoport kezdi benépesíteni. Ők voltak a parkavatásra és keresztzszenelésre gyülekező hegylakók.

Elképzelhető, hogy valaki hiába tett egy tiszteletkört lefelé a 37-essel és ismét fölfelé kellett mennie, de biztos vagyok benne, ezt nem bánta meg. Nos ennek az utazónak szerencsés napja volt aznap. Részenben, mert a buszban ülhetett, és nem ázott, részben pedig azért, mert egy kész csodának lehetett szemtanúja, ha netán megint kinézett a busznak most baloldali ablakain. Vajon mit láthatott?

Azt láthatta, hogy a frissen füvesített domb tetején álló kőkereszt körül, tömören összebújó nagy csoport – kinek volt ernyője, kinek nem – toporog, miközben előttük állva a kerület meghívott előljárói a kezükbe adott mikrofonnal és a közvetlen hangú beszély papírlapjaival szélmalomharcot víva – az egyre erősödő szél miatt – méltatják az alapítványok fáradozásait, az Óhegy Egyesület munkáját és ünnepélyesen („szimbolikusán”) átvesszik tőlük a zöldterületet.

És, ha netán, esetleg, véletlenül a busz előtt forgalmi akadályok tornyosultak volna fel és ezért kis időre most álldogálásra kényszerült volna, akkor arra is rácsodálkozhatott volna kedvenc utasunk, hogy a beszédek után a tömeg nem oszlott szét, egyre jobban átfázva ott maradt a keresztzszenelésen, amit Tavasz Gellért, a Szentháromság plébánia plébánosa celebrált.

A csodabusz bizony elment, lassan az összegyűltek is szétszözlöttek s csak a szép park és az óbudai házakra hálásan letekintő kőkereszt maradt a helyén. Reméljük még sokáig ott is marad.

Hát így történt.

Szász Kálmán

Örömmel értesítjük Kedves Vásárlóinkat, hogy

100 FT-os boltunk MEGNYÍLT

és az Önök megtisztelő rendelkezésére áll.

Kínálunk OLCSÓ háztartási és vegyi árut, édességet, rövidárut, írószert, játékokat, ajándékot és megannyi mást.

Számítunk Önre, nézzen be hozzánk!

FOLYAMATOS KARÁCSONYI AKCIÓK!

Címünk: Bp. III. ker., Lajos u. 49/A (a Kolosy térnél)
nyitva tartás: hétfő-péntek 9-19, szombat 8-13 óráig

Krúdy karján, Óbudán

A Társaskör, napjainkra már míves-ódonná patinásodott falai között – a Dr. Merényi Judit értő kezei nyomán lassan művészeti szalonná formálódó kultúrszentélyben – ismét csoda varázsolta el a Krúdy Gyula születésének 128. évfordulója alkalmából tartott megemlékezésre odaseregülő nagyérdeműt.

Négy részből álló, „Budai séták Krúdyval” címet viselő sorozat vette itt kezdetét, október 19-én este. A sorozat előadásait meghallgatva a szerencsés ráérő elkísérheti majd Szinbádöt, a hajóst a tabáni kis-kocsmákba, a budavári cukrászdákba, a krisztinavárosi vendéglőkbe, vagyis mindazon fontos helyekre, ahol meg-megpihenve a gordonkahangú álomlátó megálmodta a világ legmodernebb, legintellektuálisabb és az ő egyedi humorával át- meg átszótt, prózában megalkotott líráját. Az első előadás „Krúdy karján, Óbudán” címmel természetesen Óbudáról,

az óbudai kávéházakról szolt, éppen a volt Koronának a „báltermében”, (most a Társaskör koncert terme) két nagyszerű színművész tolmácsolta az est folyamán a nagy költőt: Máté Gábor – aki talán még Gáti Józsefnél, Bodor Tibornál és Latinovics Zoltánál is szebben árnyalja a lelke mélyéről varázsos felzengő hangján gyönyörű nyelvünket – és Tóth Illdikó – aki beszédjé tisztaságát tekintve partnerének méltó társa volt (a frissen csilingelő leányhang és az érett bariton előnyösen találkoztak) és olyannyira hiteles, hogy az író írásaiban szereplő, bármelyik rajongott, igazi hölgy helyét betölthette volna Budapest vőlegényének (ahogy sokan nevezték Krúdyt) a szívében. A szöveges, prózai részek után minden alkalommal Várnagy Mihályné (hegedű) és Simkó Várnagy Mihály (gordonka), anya és fia muzsikálását hallhatta a közönség. A zene – a két hangszerre ké-

szült átdolgozások – oly hűségesen követte az előadók megidézte hangulatot, hogy talán, ha közben nem harsan föl a taps, szinte nem lehetett volna érzékelni mikor halkult el a húrok zengése és mikor csendült meg ismét az emberi szó. Köszönjük a művészeknek, a házigazdának, a sorozatszerkesztőknek: Saly Noéminek és a támogatóknak a felejthetetlen élményt.

Remélhetően nemcsak a rajongókat varázsolta most el egy újabb estére Krúdy Gyula, hanem sok új hívet is szerzett magának, akik ezután majd követik őt a girbe-gurba, kisvárosi sikátorokban, lassan fölfedezve vele a huszadik század elejének épp’ hogy Főváros-résszé átlénygült Budáját, és benne, a költőben, pedig a földkerekség tán legnagyobb, felnőtt mesemondóját.

Szász Kálmán

Miért beteg a magyar konyha?

(4).

Berda József a huszadik század egyik legjelesebb költője volt. E személyes jellegű írás állítson neki emléket, s ha mindannyian rá hasonlítottunk majd, a sorozat címe is okafogyottá válik.

Szép májusi reggel. Esztergomban. A kórház előtt. Annak a kis, füves háromszögnek a szélén. Ott ül. Rövidnadrág, turistabakancs, hátizsák. Azonnal felismerem, pedig csak fényképen láttam eddig. A Martsa féle műteremben láttam, még gyerekkoromban. Ül és mormog. Köszönök és kérdelem, hogy leülhetek e mellé. Egy mozdulattal jelzi, hogy tőle, akármit is csinálhatok. Letelepszem a szegélyköre. Jó lenne beszélgetni. Valahogy elkezdni, hogy én ismerem őt és, hogy nagyra becsülöm. Elmondani, hogy otthon emlegetni szoktuk és, hogy én unokáccsra vagyok az ő barátjának. Elfelejtettem, hogyan is kell bemutatkozni. Csak ülök bambán. Nyelvemen bilinc.

Végül ő kezdi el.

– Na fiatalember. Ideje lenne reggelizni. Itt van a zsákomban, némi Pálpusztai sajt. Szerezzük be hozzá a többi. Először is: keressünk egy jó pékséget, ahol sóskifli kapható. Fontos, hogy nagyszemű só legyen rajta, bőségesen a köménymag. E nélkül a kifli semmit sem ér. Azután fiam, ha mutatna nekem valami piacfélét, ahol a legfontosabbat, a hónaposretket megkaphatjuk. A hónaposretket vásárlása igen nagy tudást, és nem kevesebb művészi érzéket követel. Na persze ezt hiába magyarázom, mert magukat csak a tviszt, a rokandrol, meg az a cső, vagy milyen nadrág érdekli.

Amíg ezeket mondta – már sétáltunk is a megfelelő helyek felé.

– Nos, a hónaposretket ne legyen se, túl nagy se túl kicsi. Ezek a szélhámos bulgárok agyon locsolják a retket, hogy nagyra nőjön. Végül megreped. Az pedig semmit se ér. A legjobb fajta az a cirka két centis, mert annak még van íze.

A piacon némi veszekedéssel végített alkudozás után megvettük az ideális retkeket.

– Most pedig, kedves barátom, most jön a nagyobbik feladat. Ajánljon egy olyan vendéglőt, ahol kert is van, és pedig zöldre festett bádög asztalokkal. Ez nagyon fontos. Sohase tévessze szem elől. Zöldre festett bádögasztal, lehetőleg nagy lombos fákkal. Ez lehet dió, vagy vadgesztenye. Az akácot nem ajánlom ilyen alkalmakra, mert szemetel. Ha a gesztenye ősszel, pont a korsó sörünkbe pottyan, az már maga a költészet. Persze mindezt hiába magyarázom magának, ebben az ateista világban, hiszen a rokandrolon meg a meztelen lányokon kívül semmi sem érdekl. E fix.

Így, andalogva megérkeztünk a szigeten a Zokogó Majomba. Ő elhelyezkedett a zöld bádögasztalnál.

– Hát ezt nem gondoltam volna. Ahogy azt a nagy bozontos haját néztem, nem gondoltam volna. Ez egy ideális hely. Itt fogunk reggelizni. Remélem jó sörük van. Azonnal intézkedjen két korsó sör, és egy lapostányér ügyében.

Amikor mindent előkerítettem, nagy gonddal látott a reggelink elkészítéséhez. A kiflikből karikákat vágott, csodás bicskájával. Ezekre sajtszeleteket rakott. A retket szépen felszelve a tányér szélére rendezte. Zsebéből, egy kis üvegből sót vett elő.

– Látja fiam – milyen egyszerű mindez, mint egy szonett. Tizennégy falat, tizennégy sor. A szonett a nagy lelkek műfaja. Jól jegyezze meg! Pálpusztai, sóskifli, retk és sör. Ha ezek közül bármi is hiányozna – ne is kíséreljezen. Nem fog sikerülni. Akkor, helyette, inkább, olvasson verseket. Kosztolányit, Tóth Árpádot... Esetleg Berdát. Abból semmi komoly baj nem lehet.

Később, kérésére elkísértem a déli vonathoz. Elvitte őt a budapesti személyvonat. Egy utolsó mosollyal, vállamra rakta, mint egy hátizsákot, az egyszerűség költészetét.

Pirchala István

Kerti dolgaink

A december, a mai, „felmelegedős” világban, két alapvető kerti dolgot is adhat. A déli, 10 Celsius körüli hőmérsékleten kinti, normál itthoni állapotok szerint pedig benti munkát.

Nézzük, mik lehetnek ezek. Szép idő esetén elkezdhetjük, vagy folytathatjuk a díszcserjék metszését, ritkítását. Természetesen a tavasszal virágzókat nem. Öreg évelő ágyasainkat is megtisztíthatjuk az elhalt csúnyább részeiktől. Így szebbek lesznek tavasszal. A fagyvédelem miatt takarjuk le elültetett hagymáink talaját. Erre alkalmas az őszi lomb is. Diót, vadgesztenyét ne használjunk. A takaró lombra tegyünk ágakat, vagy vékony rétegben humuszt, hogy az őszi szelek ne tudják elhordani. A lombjavesztett kertben sétálva könnyen megláthatók a gyümölcsfákon maradt múmiák. Ezeket szedjük le, égessük el, ne tegyük a komposztba. Ellenőrizzük a kertben „nyaraló”, már bevitt szobanövényeket az esetleges kártevők miatt. Fontos az is, hogy az eddigi, (november 30.) igen enyhe idő miatt, ne feledkezzünk meg a kerti csapok, és öntözőrendszerek víztelenítéséről sem.

Ha zordabba fordul az idő, lehet akkor is kerti dolgunk. Nézzük át, és javítsuk ki, tegyük tavaszi, indulási állapotba szerszámainkat. Olvassunk, kertünknek megfelelő szakirodalmat.

Bármilyen nagy, vagy kicsi a kertünk, egyszerűbb lesz a tavaszi munkánk, ha tervet készítettünk.

Énekes barátaink sem maradhatnak ki a munkákból. Rendszeres etetésük nem csak a jövő évi segítség miatt fontos, hanem az etetőn, a színes, hangos forgatag felüdülést is jelent a szemlélődő kertésznek.

Áldott, Boldog Karácsonyt, és az Új esztendőre sikeres kertészkedést kívánok.

Ort János kertész

HEGYI OVI

ERDEI KÖRNYEZET • JÓ LEVEGŐ • NYELVOKTATÁS • SPORTFOGLALKOZÁSOK
SZÍNEK VILÁGA ALAPÍTVÁNY

1037 Budapest, Jablonka út 126/B. Szabó Judit, telefon: 367-3620 HEGYI OVI

A hecsedli

Az őszi, az október–november a termés betakarításának, begyűjtésének ideje. Amikor szüretéről esik említés, az emberek többsége a szőlő szüretelésére és a belőle készíthető borra gondol. Pedig volt Óbudának egy másik, kedvelt gyümölcse is, amelynek ekortájt volt a szürete és jelentős volt, még ha jelentősége kisebb is, mint a szőlőszüreté.

Ez a gyümölcs nem volt más, mint a vadrózsa ilyenkorra beérő szép piros termése, a csipkebogyó, amelyet a múlt században egyszerűen csak "hecsedli"-nek neveztek.

Október végére, november elejére, amikor őszi pompájukat öltötték az erdők, mezők és a hűvösebb éjszakákon dér csípte meg a tájat, felkerekedtek Solymár, Pilisvörösvár és az Óbudát környező többi sváb falvak asszonyai, hogy nagy vesszőkosaraikba begyűjtsék, leszüreteljék a természet nagylelkű ajánldékát, a csipkebogyót.

Az asszonyok ilyenkor kendővel takarták be a hajukat, kezükre vastag bőrkesztyűt húztak, hogy óvják bőrüket a vadrózsabokor tüskéitől, s egy kampós botot vettek magukhoz, amivel ügyesen szét tudták hajtani a bokrok sűrű ágait és ezzel meg is kezdődött a hecsedli-szüret. A piros, esetenként narancssárga termést azután az óbudai piacon értékesítették, ahol ezek a bogycsok igen kelendők voltak.

Az óbudai háziasszonyok sokoldalúan használták fel a hecsedlit. Magas C és A vitamintartalma akko-

riban még nem volt ismert, de az évszázados tapasztalatok alapján tudták, hogy nagy gyógyító erővel rendelkezik. Jó hatással van a magas vérnyomásra, vesebajokra, epe- és májbetegségekre. Így azután készítettek hecsedli-szörpöt, hecsedli lekvárt, hecsedli szószt, amit főleg főtt marhanyelv mellé tálaltak, és amelynek a jóízű „hecsepecs” nevet adták, szárították teának, de készítettek hecsedlibort és ecetes hecsedlit is.

A csipkebogyó hecsedli elnevezése tulajdonképpen délnémet tájszólás. Az irodalmi német "Hagebutte" néven említi. Ez a szó magában rejtli a "Hage" kifejezést, ami kerítést jelent. A vadrózsa bokrot gyakran ültették régen kerítés gyanánt. Hát így fonódik össze valahogy az elmélet és a gyakorlat, valamint az elnevezése és a felhasználása.

A hecsedli meglepő módon még gyerekmondókában, talalós kérdésben is megjelenik. Még néhány évtizeddel ezelőtt is szajkózták az óbudai gyerekek:

„Ein Mannlein steht im Walde
ganz still und stumm,
es hat von lauter Purpur
ein Mant'lein um.
Sag' wer mag das Mannlein sein
das da steht im Wald allein
im Purpur-roten
Mantelein?"

Hevenyészett fordításban:

Egy emberke áll az erdőben,
csendben és némán,
tisztá vörös kabátkában.
Mondd, ki ez az emberke
ki itt áll egyedül az erdőben
bíbor-piros kabátkájában?
Hogy ki az? Hát a hecsedli!

Bár a hecsedlire, az őszi termésre emlékezünk, ne feledjük annak virágját, amiből ez a termés lesz, a vadrózsát! És gondoljunk a költőre, Goethe-re, aki egy gyönyörű versében – a "Heidenröslein"-ben énekelte meg a vadrózsa és az őt leszakítani akaró fiúcska történetét.

Gálosai Jenőné

A Hármashatárhegy–Testvérhegy
közvetlen közelében

ÓBUDA LAKÓKERT

3–8 lakásos társasházakban
35–130 nm közötti lakások
értékesítése megkezdődött!

- Klasszikus zöldövezeti környezet
- Hangulatos belső terek
- Római kori régészeti emlékek szomszédságában
- Saját használatú kentrész
- Kamerás térfigyelőrendszer
- Egyedi igények megvalósítása
- Részletfizetési lehetőség / Már 20% kezdő befizetéssel!

Átadás: 2006. őszétől
Lakáslízing lehetőség

Tel.: 439-0615, 453-0077
Mobil: 06-70-383-6700
ingatlan@opus.hu

Látogassa meg honlapunkat www.opus.hu
Már elkészült és értékesített referenciaházak megtekinthetők a területen!

Rosner kocsmá

Aki jól bírta a gyaloglást, az leszálva a Bécsi úti vilamosról meg sem állt a Táborhegy tetejéig, hogy ott fújja ki magát és szellőztesse át a tüdejét. Ezek itt tértek be a Rosner kocsmába, az Erdőalja út 15 sz. alá. Rosnerék családjá nem sorolható a „rég” óbudai családok közé, jelenlétük mégis meghatározó az akkor még erősen lakatlan, csak kirándulóhelyként számon tartott óbudai hegyvidéken.

A család eredetileg budajenői német család volt. Az édesapa, Rosner András innen költözött Budára és nyitotta meg vendéglőjét az akkori Horváth utcában (ma Fazekas utca). Andrásnak négy gyermeke volt, három fiú és egy lány. A két idősebb fiú közös vállalkozásban kívánta megalapozni felnőtt életét. Felmérve a lehetőségeket a Táborhegyen telepedtek le, és Rosner János itt nyitotta meg kocsmáját, míg öccse, Antal szatócsboltot nyitott.

Ez a kocsmá is főleg nyáron volt látogatott, amikor csapatostul tértek be a városi kirándulók egy kis felüdülésre, hűsítőre. A kirándulók az árnyas fák alá rakott asztalok köré telepedtek. A telek teraszosan volt kiképezve, egy-egy terasz közepén falazott kőlábkra helyezett falapok voltak az asztalok, amelyeket összfelvetettek, és az időjárás viszontagságaitól fedett rakárban tárolták. Tavasszal azután frissen festve kerültek vissza a helyükre. Köréjük kerültek a székek, padok, amelyek nagy része tulipános, faragott fapad volt. Sajnos mára már mutatóba sem maradt belőlük. Ebben a szép, árnyas kertben 100-150 vendég fért el.

A kocsmában általában csak hideg ennivalót szolgáltaltak fel, meleg ételt csak akkor főztek, ha ezt külön megrendelték. Rokoni kapcsolatok révén időnként a

Ganz gyárból jött fel egy társaság, akik részére pacal-pörkölt vacsorát készítettek.

Ilyenkor nagy ulticsatákat is vívtak. Volt a hegyen egy mezőőr-vadász társaság, akik maguk hozták a vadhúst, nyulat, fácánt, ami akkoriban még bőven tanyázott a budai hegyekben, és a kocsmárosné főzte meg nekik.

Saját szőlőjük soha nem volt Rosneréknek, a bort – fehéret és vöröset egyaránt – vidékről hozták. Hogy honnan, arra a kocsmáros Rosner János fia már nem emlékezett. De arra igen, hogy a rövid italokat a

Nagyszombat utcai Amfiteátrum közelében levő nagykereskedésből vásárolták. Sört a Dreher sörgyárból vettek. A fiú gyerekkori élménye volt a hatalmas söröshordókkal megrakott szekér, amelyet hat mura-közi „söröslő” húzott a Máramaros út felől a kocsmáig.

A II. világháború vége felé fellélegzett a család, hogy szerencsésen, ép bőrrel megúszták a vészidőket. Örömeik korai volt. Egy napon megjelentek az orosz katonák a hegyen és „malenkij robot”-ra begyűjtették a környék férfait, köztük Rosner Jánost is. A mese, amivel a férfiakat elcsalták az volt, hogy kocsijukat segítsék kiemelni, mert elakadtak a hóban. Menekvés nem volt, vitték őket tovább Oroszország felé.

Rosner János Szedegid jutott el, ott a táborban elkapta a tifuszt és már többé nem tért vissza szeretteihez, meghalt. Az üzletet felesége vezette tovább, egyedül, nehéz körülmények között. Nem sokáig: 1950-ben itt is megjelent három férfi sötét öltönyben és a vendéglőben tartózkodó embereket hazaküldték, az üzletet bezárták...

Gálosfai Jenőné

(A cikk részlet a szerző rövidesen megjelenő „Kockás abrosz, jó kadarka” c. könyvéből)

A Szent Donát kápolna szentjei

Előző számunkban a Szt. Donátot ábrázoló oltárképet és történetét ismertettük. A kápolnában azonban eredetileg nem csak Szt. Donát, hanem három másik szent – Szent Lénárd, Szent Vendel és Noé – azóta elkallódott képe is megtalálható volt.

Szent Lénárd ferences népmiszionárius (1676-1751) ekkor alig harminc éve halt meg. Munkássága jelentős volt a kor vallásos gondolkodásának kialakításában. A Szent Lénárdot ábrázoló kép adományszövege az – ebben a korban bizonyára Óbudán is – működött ferences népmiszsióval, és a viharból megmenekült, a gazdálkodó ember számára oly fontos lovakkal hozható kapcsolatba.

Az ír-skót fejedelmi nemzetségből származó Szent Vendel remete (554 k.-617) életében jelentős szerepe volt a nyájak gondos őrzésének. Így vált a pásztorkor védőszentjévé. Vendel csodáit főleg azok tapasztalták meg, akik járványos betegségek esetében, illetve, akik állataik bajában hívták segítségül. A 18. század végén Óbudán a szőlőművelés mellett még jelentős gazdasági tényező volt az állattartás. Szent Vendel tisztelete hazánkban is elterjedt. Főleg az állattenyésztő-legalgató, alföldi vidékeken igen gyakori az út menti szobra. Ezeket gyakran a hely korabeli viseletében és az ott tartott állatok – szarvasmarha, disznó, vagy juh és a kutya – társa-

ságában ábrázolják. A bibliai hagyomány szerint Noé volt, aki az emberiséget átmentette a vízözön pusztításán, majd szőlőt ültetett. A vízözön elmúlásával oltárt épített az Úrnak, és égőáldozatot mutatott be; Isten szövetséget kötött vele, ennek jele a szivárvány. A 'vízözönből' megmenekült szőlőművelő tehát méltán tisztelhetette Noét az őt ábrázoló képével.

Így jelentek meg a mindennapi élet gondjai és örömei az óbudai Szent Donát kápolnában

Kádár József

(Részletek a Táborhegyi Szüret alkalmával tartott előadásból)

A szökőkút

A Hegy lábánál hanykolódik, omladozik a bokrok, cserjék takarásában egy nagyon szép kis díszkút. A Kísérleti Lakótelep sarkánál. Ezt mesélte nekem egy zenetanárnő, kedves szomszédunk. Mint mondta közel ötven éve lakik itt, és gondos szeretettel, valódi lojalpatrióta módjára tartja számon Óbuda értékeit. Próbálják keresni valakit, aki felvállalná a díszkút sorsát. Ennek gazdáit személyesen ismertem. Sőt, látta még a házat is a Vörösvári út 60. sz. alatt, ahol eredetileg annak udvarán állt, ez a kis gyöngyszem. Szép „szárazkapu” bejáraton át lehetett az udvarra belépni. Ahol még működőképes állapotban volt. Gálosfai Hédytől, – aki mindig tud segíteni, ha kerületünk történelmében kutakodunk – megtudtam, ez a ház

valamikor a Szent Kereszt Patika volt, 1908-tól hatvan évvel át. 1967-ben a nagyméretű bontás-területrendezés során lebontották. Mint érdekességet megemlítenék tulajdonosa Stecker Alajos volt. 1918-ban azonban eladta Láng Lajosnak a patikát. A lakosok attól kezdve, a lebontásig Láng Patika néven emlegették. Lehetnek még, akiknek így ismerős a történet. Esetleg, ha valaki jobban érdeklődne fotó is található az épületről az Óbuda Múzeumban. A díszkút a jelenlegi helyére hogyan került, azt nem tudjuk. Mindenesetre a teljes összeomlás határán áll. Sere János szobrászművész barátunk szakvéleménye szerint a következő telet már biztos nem bírja ki jelen állapotában és helylén. Több alkatrészét széthertüdték, azokat pótolni kell. Tehát a helyreállítás komoly költséget jelent. Közben adódott egy beszélgetés Szabó Magdolna alpolgármester asszonnyal, aki

azonnal érdeklődött, sőt pártolja a kút rendbehozatalát és méltó környezetbe helyezését. Valaki megálmodta a díszkút renoválás utáni helyét is, az SZTK melletti Patika előtti területet jelölve ki. A hely valóban adja magát. Központi elhelyezkedése révén a díszkút szem előtt lenne. További rongálás kizárva. Működtetéséhez szükséges vízvezeték is létezik. Amúgy a helynek is jól tenne már egy kis egyengetés, fűfelújítás, néhány díszcserje. Amennyiben megvalósul a szép terv, mi Hegyiek örvendezhetünk majd, ahányszor csak elhaladunk a szép díszkút előtt. Jó hallani, ha valami kellemes történik Óbuda csinosításáért. Ha minden jól alakul, jövő karácsonykor már gyönyörködhetünk a fenti létesítményben. Az idén legyen áldott, békés, szép Karácsonyunk.

W. Grass

Bridzs

- avagy az avatatlan kibic legújabb kalandjai

Az avatatlan kibic már alig bírta kivárni a következő alkalmat (a kibicelésre), mert tudta, hogy ezután nagyon kell majd figyelnie, hiszen most kezdődik az „igazi játék” (megtanulása).

Megértette, hogy az eddig tanult szabályok igen fontosak voltak, ám még csak a játék kereteit rajzolták meg: a pályát, a felszerelést, a játékszabályok egy részét. Tudta viszont azt is, hogy minden játékban a legérdekesebb mégiscsak a játék és az csak ezután fog következni. (Csak következne már!)

A legutóbbi kalandok során, mint láttuk, az avatatlan kibic számára megválaszolatlanul maradt az a kérdés, hogy „mire” licitál az osztó, (a kezdő) majd utána a többi licitáló. Mi tehát a licit alapja, azaz mi „a kikiáltási ár”?

- Az első licitálónak, ha nem passzol, legalább 7 ütésre kell vállalkoznia a licitje során – így a törvény. Az avatatlan kibic a törvény hallatán egy kicsit elbizonytalanodott, ugyanis – maga köré nézve – ő úgy látta, hogy a licitet megkezdő játékosok 1-es, 2-es vagy 3-as (igen ritkán 4-es) számot viselő lapocskát tesznek le maguk elé, azaz valószínűleg ők ennyi ütésre vállalkoznak (és nem 7-re). Igaz, néha a 7-es számú lapocská is előkerült a dobozából, de ez általában a licit vége felé történt és nem a kezdetén.

– Na, mi most hát az igazság? Mi van a többi ütessel? – tette föl magának a kérdést az avatatlan kibic.

– Az igazság, – mint általában mindig – most is igen egyszerű, és erre, szerencsére, az avatatlan ki-

bic is hamar rájött. Tehát: az 52 lapos bridszkártyapaklit négy egyenlő részre osztják és így az asztal körül ülő négy játékos mindegyike 13 darab kártyalapot kap (a tok mindegyik zsebében 13 lap van). A 13-as szám, a 13 lap, azt is jelzi, hogy minden játszma-ban 13 ütés van, amin általában a két ellenfél – a „felvevők” és az „ellenvonali”- osztozik. Ütésnek nevezzük azt a játékelemet, amikor az egyik játékos kitesz egy lapot az asztalra, amihez a többi három hozzátész, sorban, egyet-egyet s így kialakul egy négylapos formáció. Ezt a formációt, tehát az ütést, vagy a felvevők, vagy az ellenvonali játékosok „viszik”, azaz, az ő ütésük lesz. Namármost! Licitkedéskor azért kell tehát legalább $6+1=7$ ütésre vállalkozni, hogy legalább eggyel többet üssünk (reményeink szerint) az ellenpárnál ($13-6=7$). A törvény viszont még jobban leegyszerűsíti a dolgot: az első 6 ütést automatikusan „bevállaltnak” veszi és a licitet a 7. ütéstől kezdi számolni, azaz 7 ütést vesz „egy”-nek.

(Természetesen a felvevőknek az első 6 ütést is meg kell ütniük, csak erről, elegánsan, nem beszélünk.) Így lehet az, hogy a licit során 1-et mondunk, ha 7-et, 2-t, ha 8-at, 3-at, ha 9-et és így tovább... akarunk ütni. Persze ezenközben az ellenvonali azon fondorkodik, hogy mind több akadályt gördítsen a felvevők vállalkozásának útjába, ennek érdekében pedig mindenféle közbeszólásokkal igyekszik megzavarni a felvételre készülők licitjét. Ez utóbbit nevezik az ellenvonali licitjének.

– Na így mindjárt más a helyzet! Így már jobban érthető a dolog – mondta magában az avatatlan kibic, majd azon nyomban megfogalmazta idekívánczó, újabb kérdését. – Most már csak azt kéne tudnom, milyen 13 lap kell legyen a kezemben ahhoz, hogy elindulhassak vele, azaz 7 – vagyis 1 – ütésre merjek vállalkozni a partnerem segítségével?

A szabály, a törvény azt mondja, hogy az induláshoz induló erejű lapra van szükség. Ám, hogy mitől lesz egy lap induló erejű, az már nem olyan egyszerű, sőt mondhatni, meglehetősen bonyolult dolog. Tulajdonképpen az indulni kívánó kézben levő 13 „látható” és a partner kezében levő másik 13 „nem látható” lap erejének felbecslése, a bennük rejlő játéklehetőségek sokasága közül a legmegfelelőbbnek a kiválasztása a bridsz egyik legnehezebb feladata, és az eredményes játék legizgalmasabb része. A laperő meghatározásához segítségül kell hívjuk a matematika alapléteit (összeadás, kivonás, szorzás, osztás) és a licitrendszer (licitek, konvenciók összessége) szabályait.

Az avatatlan kibic előtt lassan kezdett fölsejleni egy elkövetkező agytorna baljós árnya. Megérezte, hogy kíváncsiságára során az utolsó kérdésével eljutott egy olyan ponthoz, ahonnan, ha visszalép, akkor kárba vész eddigi fáradozása, ha viszont továbbmegy, akkor semmi sem menti meg őt a bridsz megtanulásától és egy átkos szenvedély sírig tartó rablásától. A felismeréstől egy pillanatra meghökölt, majd mély lélegzetet véve, mégis a szenvedély mellett döntött. Elhatározta, hogy a rá váró feladathoz erőt gyűjt, és megkért, a kalandjairól csak egy kis idő elteltével számoljak be. Megígértem neki, hogy kérdését teljesítem és a legközelebbi szám megjelenéséig nem írok újabb kalandjairól.

Szász Kálmán

FENYŐFA VÁSÁR

DECEMBER 9-TŐL ERDŐALJA ÚTI ABC-ben!

Nagy választékban kaphatók

- gyökeres, vágott,
- normand,
- ezüst,
- luc,
- coloradó,
- feketefenyő.

AZ ABC DOLGOZÓI
KELLEMES
KARÁCSONYI
ÜNNEPEKET
ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET
KÍVÁNNAK
MINDEN KEDVES
VÁSÁRLÓNAK!

Nyitva tartás:
hétfő–péntek 6.30-9.30,
szombat 7.00-14.00,
vasárnap 7.30-13.00 óráig

Házhoz szállítást vállalnak a hegyen, 300 Ft-ért

Iskolai hírek

Az őszi szünetet követően, hagyományaink szerint, a szülőkkel közösen lámpás felvonulással ünnepeltük Márton napját. A közös sétát megelőzően a kisebbek napközis foglalkozáson mindannyian megtekintették Dargay Attila kiváló rendező alkotását, a Lúdas Matyi című rajzfilmet.

Noha ezen a napon zord idő volt, a jó hangulatú esti felvonulást gyerekek és szülők egyaránt élvezték.

November 20-án megszületett a döntés a „Tiszta, virágos iskola” pályázatunkkal kapcsolatban. A tavalyi II. helyezést komoly ösztönzést adott az iskola minden tanulójának, és jó néhány szülőnek, hogy még többet tegyünk az iskolaudvar és az iskolaépület szépítéséért. Sok tanuló és sok szülő áldozta fel szabadidejét, hogy örökzöld és egyvári növényekkel tegye szebbé intézményünket, amelyeket Pálkásné Fehérvári Éva sok utánajárással szerzett meg számunkra.

Az eredmény nem maradt el. Nagy siker lett volna az elmúlt évi helyezés megtartása is, de nagy örömeinkre, a november 20-i ünnepélyes eredményhirdetésen kiderült, hogy a kerület iskoláinak versenyében I. helyezést értünk el. A díjhoz, amelyet az iskola részéről Gadácsi Dorottya és Metykó Vivien vettek át, komoly pénzjutalom is társult, 200 000 Ft, amely lehetővé teszi az iskola folyosóinak, lépcsőházának szépítését, lambériázással és az elöregedett növények cseréjével.

Ismételten köszönetet mondunk azoknak a szülőknek, akik személyes példamutatásukkal hozzájárultak tanulóink környezettudatos viselkedésének fejlesztéséhez.

A hónap közepén lezárult az iskolai papírgyűjtési verseny, amelyben minden osztály részt vett. Az akcióban 7480 kg papírhulladékot gyűjtöttek a gyerekek, a győztes a 6. osztály lett. A papír ellenértékét, 6700 Ft-ot, közösségi célokra fordítjuk.

Novemberben pályázatot adtunk be a Fővárosi Közköztartás-fejlesztési Közalapítványhoz, napközis eszközök, játékok beszerzésére. A pályázat elbírálásának időpontja: december 12. De jó lenne, ha játékok kerülhetnének a fenyo alá!

Az őszi Diákolympia ideje is. Tanulóink remekül szerepeltek a kerületi úszóversenyen, bizonyítva, hogy gyermekeink ebben a sportágban is élre tudnak kerülni.

Eredmények:

Úszóverseny:

I. korcsoport: Vadovics Viktor I. hely 25 m-es mellúszás, Varga Bence II. hely 25 m-es gyorsúszás, Berze Botond III. hely 25 m-es gyorsúszás, Bángi-Magyar Tódor IV. hely 25 m-es hátúszás, Nagy Viktor VI. hely 25 m-es hátúszás, Bogdánffy Gergő VI. hely 25 m-es mellúszás

II. korcsoport: Vadovics Ákos I. hely 50 m-es mellúszás, II. hely 50 m-es gyorsúszás. A 4x50 m-es gyorsváltónk IV. helyezést ért el. Csapatagok: Mikó Artúr, Mischák Dániel, Vadovics Ákos, Varga Domokos

Értékelő iskolagyűlésünkön, november 21-én az említett eredmények ismertetésén túl az 1956. október 23. tiszteletére kiírt pályázatunk győzteseit is jutalmaztuk, a 3. osztály ötletes, rajzos tablójával, amely a szabadság fogalmát igyekezett ábrázolni első helyre került, de első helyen végzett a 2. osztály is, akik a hős fiatal Mansfeld Péter emlékműve előtt tisztelegtek és készítették látványos tablót a láttokról, ugyanebben a kategóriában a 7. osztály a II. lett. Egyéni I. helyezést ért el a 6. osztályos lánycsoport - Bene Magdi, Budaházy Anna, Kalivoda Eszter, Kérges Anna, Varga Sára és Végh Dóra. A II. helyet

megosztva az 5. osztályos Siegler Áron és a 6. osztályból Benyó Dávid, Metzger András közösen szereztek meg. A 8. osztályos Januszewski Tamás két tablójával a III. helyen végzett. A többi pályázó teljesítménye is dicséretet érdemelt.

Ezen alkalmat használtuk fel az „Állatok világnapja” alkalmával rendezett verseny eredményhirdetésére is. Meglepő módon a 2. osztályosok tudták a legtöbb jó választ adni az állatokkal kapcsolatos kérdésekre. Gratulálunk.

A hónap végén köszöntöttük Katalin és Erzsébet nevű rokonainkat, ismerőseinket, ezért a hagyományoknak megfelelően sikeres virágvásárt szerveztünk november 23-24-én az iskola aulájában.

Következő Suli-váró programunkon, Szappanosné Majzik Erika leendő első osztályos tanító, december 7-én 8 órai kezdettel várja az érdeklődő szülőket bemutató tanítására és ugyanezen a napon délután 16 órakor a gyerekeket Mikulás napi foglalkozásra.

Napjainkban is folyik iskolánk több helyiségének felújítása, amelyhez a szülők jelentős támogatást adtak, bízunk benne, hogy a megújuló, szépülő iskolai környezet hozzájárul majd oktató-nevelő munkánk színvonalának emelkedéséhez. Ehhez nagyon jó alapot ad, ez a tettekben megnyilvánuló szülői partnerség. Köszönjük.

Marótiné Horváth Gizella igazgató

Adventi készülődés a hegyi oviban

Van egy ház, a világ zajától messze, a Jablonka út végén, túl az Óperencián. Ott, ahol hétvégén már csak madárdalt lehet hallani, de hétközben óvodások csi-csergése tölti meg élettellel a házat. Ez a ház nyugtalan városunk egy nyugodt szigete, a mi óvodánk.

Most, Karácsonyra készülődve, különösen jól esik megpihenni egy kicsit: gyönyörködni a gyerekek adventi koszorúiban, figyelni, ahogy a kicsik izgatottan várják a Mikulást, vagy a karácsonyi ünnepség meghitt pillanatait. Mézeskalácsot sütni a gyerekekkel közösen, vagy dalokkal készülni a karácsonyi ünnepségre a szülői értekezleten, több, mint énektanulás, vagy mézeskalácsütés.

Az ünnep erőt ad a hétköznapokhoz, megérinti a lelket és tisztává teszi gondolatainkat, és ez az, ami tovább erősíti gyermekeinkben a közösséghez tartozás örömeit. Azt az érzést, amelyre mindannyiunknak szüksége van, és nem csak ilyenkor, az ünnepi készülődések idején.

egy szülő

AZ EGYESÜLET HÍREI

„Egynek minden nehéz,
sokaknak
semmi sem lehetetlen”

Hanák Sándortól búcsúztunk

Aki ismerte, szerette és csodálta! Nem éreztük, hogy 92 éves, csak a bölcsességén keresztül. Négy generációval volt jó viszonyban.

Mindnyájan olyanok szeretnénk lenni, mint amilyen ő volt. Élete utolsó percéig vele volt a tudás, a bölcsesség, a szerénység, a méltóság és főleg a humor. Fordulatos élete együtt haladt a XX. századdal, amit nem lehetett könnyű katonáemberként megélni. Pontos volt és fegyelmezett.

Humorára sok-sok tőle hallott vicc és anekdóta emlékeztet majd. Humoros természetét jól jellemzi – nekünk bridszeseknek – a „Sanya-féle” kettes indulás, „a hosszú gyenge káró, dáma vezetéssel.”

Hétfőn együtt bridszeltünk, de szerdán már nem jöhetett. Nagyon fog hiányozni.

November 28-án kísértük utolsó útjára a Farkasréti temetőben. K. K.

Köszönet

Ezúttal nem a Jablonka park építőinek és támogatóinak, hanem az ünnepség szervezőinek szeretnénk köszönetet mondani. Elsősorban a fő szervezőjének, Rajnák Lacinak, aki a rendezvényhez szükséges kellékeket kiválóan elhelyezte, és a forralt bort elkészítette. Köszönet jár segítőinek, Várkonyi Lacinak és Dávidnak, Felcsuti Gábornak, Novath Lacinak és Ildinek, Kiss Katinak és Praszák Magdinak, és persze a tette kész Billein Zsuzsannának, Tóth Évinek, akik mind-mind a kíméletlen eső ellenére is pontosan, mind-mellett jó kedvvel végezték a vállalt feladataikat.

De illő köszönet jár annak az ismeretlen léleknek is, aki a kereszt körüli virágágyat az utolsó pillanatban virágokkal ültette be.

az Egyesület elnöksége

Mikulásnap előkészületek

Minden eddiginél többen várták a mikulást a Virágos-nyeregen. 350 gyerek, 200 felnőtt. Csütörtökön csak 220 gyerekre készültek a szorgosak, szombaton azonban újabb jelentkezők okán újra kellett kezdeni a csomagolást. Az előkészületeket jókedv vidámság jellemezte, hiszen mindannyian emlékeztek arra, amikor ők, vagy az ő gyermekük izgult fent a havas nyeregen.

A fő szervező Várkonyi Bea volt. Segítője a tapasztalatokkal rendelkező Zsigó Eszter, Gyuri férjével együtt. A beszerzést idén Novath Ildi és Zsigó Eszter vállalta. A lelkes csomagolóbrigád tagjai Várkonyi Bea és Flóra, Zsigó házaspár, Révész Rozi, Benyó Dávid, Holup Marci voltak.

A Virágos-nyeregen Benyó Tibi segítőivel Felcsu-

ti Gáborral és Várkonyi Dáviddal hatalmas máglyát készítettek elő. Lakner Zoli, a karmester mindenkit megénekeltetett. Varga Béla – az Óhegy Borásza – forralt borral, Kiss Kati pedig forró teával kínálta a toporgó, olykor fagyoskodó szülőket. A gyerekeket közben Sebestyén Péter lovagoltatta. A lovon érkező Mikulás Zsigó Gyuri volt, a krampuszok idén már kilencen voltak.

Köszönjük a szervezők több hetes előkészítő munkáját, az ő fizetségük most sem volt más, mint az apró kis vendégek mosolya.

szerkesztő

(Ünnepségünket a III. kerületi Önkormányzat támogatta.)

Állandó programok

(Táborhegyi Népház, 1037 Bp., Toronya u. 33.)

Társastánc kezdő	h.	20.00-21.30 h
Társastánc haladó	k.	19.30-21.00 h
Társastánc junior	sze.	16.30-18.00 h
Női torna Pilates módra	h. cs.	8.00-10.00 h
Mini-Manó foglalkozás	k.	9.00-10.00 h
Bridzs Klub	sz.	18.00-22.00 h
Női torna	k. cs.	18.00-19.00 h
Hastánc	sz.	18.00-20.00 h
Ingyenes jogi tanácsadás	sz.	18.00-19.00 h
Photoshop oktatás	k. és cs.	17.00-19.00 h
Internetoktatás kedden és csütörtökön		10.00-12.00-ig. Számítógépes oktatásra előzetes bejelentkezés Billein Zsuzsannánál, a tel: 30 485 0397 vagy 430 1326 telefonon.

Az egyesületi iroda nyitva tartása

Hétfőn 16–20, szerdán és pénteken 9–13 óráig

Bejárat a Táborhegyi Népház udvara felől.

HAVILAP (MKM 226.674/1998)

Kiadja: Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete,
1037 Bp., Toronya u. 33. Telefon: 430-1326

E-mail: egyesulet@ohegy.hu, web: www.ohegy.hu

Felelős kiadó: Felcsuti László elnök.

Szerkesztők: Cseresznyák Veronika, Jármayné Tatár Judit,
Piroch Zsuzsa, Szász Kálmán

Hirdetésfelvétel: Óhegy Egyesület. Telefon: 430-1326

Előkészítés: Petit Typo Bt. Nyomás: Tax Druck Kft.,
2335 Talsony, Vezér u. 2/a. Megjelenik: 3000 példányban

Bridzs

Az első, utolsó szerdai pezsgőpartint Sanya nélkül. Álságos dolog volna őt sajnálni, hiszen ő már jó helyen van, mert a Jóisten valószínűleg bevette az égi bridszparti észak-dél vonalába örökös Dél-nek. Magunkat sajnálhatjuk, hogy nem tudtunk felnőni Hozzá, bár ő erről sosem beszélt, és jobb partnereket és ellenfeleket kellett keresnie helyettünk.

29-én az eredmények így alakultak:

- I. Erdélyi Ildikó és Szepesi Vera;
- II. Minarik Attila és Mátyás Karcsi;
- III. Décsy Kriszta és Szász Kálmán

Szász Kálmán

Photoshop tanfolyam

Mohácsi Miklós reklámfotós vezetésével alapfokú Adobe Photoshop tanfolyam indult az Óbudai Teleházban.

Az Adobe Photoshop a számítógépes fotófeldolgozás, képszerkesztés szoftvere. A tanfolyamot azoknak ajánljuk, akik digitális fényképet kívánnak szerkeszteni vagy retusálni, szórólapok, nyomdai és grafikai kiadványok, információs anyagok, webes alkalmazások képanyagait önállóan szeretnék elkészíteni. A tanfolyamhoz alapfokú PC-ismeretek elengedőek.

Várunk mindenkit, aki a 8 alkalommal tartott kétfős kurzuson részt kívánnak venni. További információ, és jelentkezés, időpontok egyeztetése Billein Zsuzsánál, a 30-485 0397, vagy a 430 1326 telefonon.

az Elnökség

A CsókaVár

Ingtalanközvetítő Bt.

**keres és kínál házakat,
telkeket, lakásokat
a hegyen és a síkságon.**

Keressék Seres Erikát!

06-30-442-1199, laborc2000@axelero.hu

165. Budai Krumplibúcsú

december 26-án 10.00 órakor

az ALFA ART HOTEL nagytermében

(Római fürdő, Királyok útja 205.)

Közös éneklés, sramlizene, tánc a „Krumplikirály” és a „Krumplikirálynő” megválasztása.

Helyfoglalás: Tauner Tibornál, tel.: 3-686-685
(17–19 óra között)

A JABLONKA PARK ÉPÍTÉSÉT, ÉS A KERESZT HELYREÁLLÍTÁSÁT TÁMOGATTÁK:

Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata:

Tarlós István, Csire János, Szabó Magdolna,
Klug Lajos, Kozmér István, Kürthy Imre, Marosán Angelika, Pethő István

Fővárosi Önkormányzat - Közlekedési Ügyosztály:

Konyári Zsófia, Vén Zsuzsanna

A parképítést támogató cégek:

PAGONY Kertépítész Tervező Kft. - Buella Mónika
STRABAG Építő Rt. - földmunkák - Németh Géza
FKF Rt. - Útfenntartó osztály - Börzsey Bálint, Csapláros János
SWIETELSZKY Építő Kft. - járda - Heli András, Rákóczi György
SILVÁNUS Díszfaiskola - fák, cserjék - Rónai Gergely
UTILISZ Kft. Visegrád - földelhelyezés - Bánó László, Tóth Nándor
V.31 Kertépítő Kft. - kertépítés - Bököny Attila
T-COM - Vona Péter, T-KÁBEL - Szmuriga István
FKF Rt. - hulladék elszállítás - Ruscsák Béla
LIAN Kertészet Kht. - Varga Tamás
WARPEX Kft. - padok - Varga Sándor

A parképítést támogató hegyi lakosok:

Budaházy Péter, Felcsuti László, Lengyel István, Serczinger Ferenc.

Andrasek János, Baccifalva Gréta Médea, Dr. Baloghné Kispál Zsuzsanna,
Csabai Attila Dr., Kanyó Péter, Kocsis Ildikó, Kurdi Zoltán, Lovász Károly, Mohácsi Miklós, Rétfalvi György,
Szalayné Kinpán Erika, Zsarnóti Erik.

Dési Pál, Gulya Ernőné, Halmágyi Edit, Kővágó Ágnes, Kővári Béla Dr.,
Kővári Tamás, Rajnák László, Szegediné Ludvig Zsuzsa, Németh Andrásné.

A kereszt helyreállítását támogatta:

18 helyi kötődésű cég és magánszemély,
Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata, Szélmalom Hagyományőrző Alapítvány

A korpuszt megvásárolta és restaurálta:

Dr. Balogh Péter, Rácz András.

Parképítést munkájukkal segítették:

Balogh Mária, Benyó Gergő, Buday László, Cseresznyák Vera, Ferencsik Hajnalka, Gőcze Ferenc és unokája, Holup Marci,
Kézdy András, Kádár József, Kádár Péter, Kinpán Erika, Kiss Kati, Kővári Tamás, Mohácsi Miklós, Nándorfi Géza, Ónodi Gábor,
ifj. Potyondi Péter, Sáringer Kálmán és családja, Serczinger Ferenc és felesége, Stollmayer Ákos, Szalkai Hédi, Szantner
Zsuzsanna, Szigeti Judit, Vecseri Géza, Zsigmond Ármin, és még sokan névtelenül.

Óbuda-Hegyvidékiek Egyesülete
2006